

Подсѣд. К. Поповъ: Нѣмамъ нищо. Имамъ да му напомня само, че когато той се освободи отъ затвора въ Пловдивъ, азъ му казахъ, че се отказвамъ вече отъ заговора и той се съгласи и ми намѣри пари ди замина. Друго нѣмамъ нищо.

Прѣдсѣд.: Какво ще възразите г-нъ Миларовъ на това?

Подсѣд. С. Миларовъ: Вечертьта, когато се съгласихме да трѣгне за Одринъ не си спомнямъ да ми е казалъ подобно нѣщо и мене ми се вижда странно това. Но цѣль денъ имаме прѣди това, т. е. до като му намѣрия пари и тогава, ако ми е казалъ, такова нѣщо, не помня.

— Въ своитѣ си прѣдишни показания, вий сте казали изрично, че вашата цѣль, спрямо К. Попова, е била да се избавите отъ него, понеже той постоянно, като чукъ стоялъ надъ главата ви.

— Постоянно да е стоялъ надъ главата ми не помня да съмъ казалъ, но че се съмнявахъ въ него, че той е съвършено искрененъ, когато се бѣхъ расколебалъ, това е фактъ.

— Когато се намѣрихте съ К. Попова, кой кого е дирилъ тука: той ли васъ, или вий него, или пъкъ случайно се намѣрихте?

— Той ме е дирилъ и ме намѣри въ хотелъ „Вазовъ“. Помня, че въ Цариградъ му казахъ: тамъ да се срѣщнемъ.

— Не помните ли кога трѣгнахте за Пловдивъ?

— Не помня.

— Вий въ Пловдивъ заедно ли живѣяхте?

— Азъ живѣяхъ у брата си, а той въ частна кѣща, която азъ му наехъ, близо до гръцката митрополия.

— К. Поповъ сѣщий ли револверъ имаше при себе си въ Пловдивъ, който му се даде въ Одесса, или го бѣше промѣнилъ?

— Трѣбва да е билъ сѣщий. Въ Цариградъ само азъ си купихъ револверъ, а той трѣбва да е задържалъ револвера си, защото нѣмаше съ какъвъ другъ револверъ да дойде въ България, освѣнъ съ него.

— Отговорете право на въпроса?

— Отговарямъ: трѣбва да е билъ сѣщий.

— Вий като бѣхте въ квартирата на К. Попова въ Пловдивъ, не обърнахте ли внимание да видите да ли е билъ сѣщий револверъ, или не? Я си припомните?

— Не можъ положително да отговаря. Какъ да си припомня всички тия работи? Какъ, какъ?